

Motion: Arbete med vikande siffror**Syfte**

Motionen syftar till att i Linköpings stift intensifiera arbetet med att vara en liten kyrka i ett sekulariserat samhälle.

Bakgrund

Som svar på en motion av Hans Eneroth och Centerpartiet presenterade stiftsstyrelsen vid stiftsfullmäktiges sammanträde den 27 september 2024 en av stiftskansliet framtagen rapport om det ”ideella arbetet” i Linköpings stift. Där redovisades bland annat att mellan 2017 och 2023 minskade antal kyrkvårdar i Linköpings stift med 31%, antalet gudstjänstvärdar med 51%, antalet ”ideella medarbetare” i diakoni med 49% och i barn- och ungdomsverksamhet med 76%, antalet ”unga konfirmandledare” med 36%, antalet körer med 29% och antalet körmedlemmar med 28%, antal Bibel- och samtalsgrupper med 33% och antalet deltagare i dem med 32%.

I stiftets 102 församlingar finns 64 Bibelsamtalsgrupper, snitt 0,6 per församling, med 504 deltagare, snitt 4,9 människor per församling.

Rapporten föranledde ingen kommentar i stiftsstyrelsens tjänsteutlåtande om motionen eller i samtalet om den i stiftsfullmäktige. De vikande siffrorna har inte lett till vare sig reflexioner eller åtgärder i stiftets handlingsplaner eller i annat som presenterats i stiftsfullmäktige.

År 2023 döptes 35% av nyfödda med minst en i Svenska kyrkan kyrkotillhörig föräldrar, medan 22% av alla vigslar i vårt land och 67% av alla begravningar förrättades av Svenska kyrkan.

Jag menar att det finns anledning att ta dessa siffror på allvar, även om sifferstatistik förstås är svaga mätare på andligt och kyrkligt liv.

Svaret på frågan hur det har blivit så här är komplicerat och komplext. Vi lever i ett land där Gud som riktig Gud, överordnad oss som skapare och herre, inte får räknas med. Gud behandlas mest som en ”snuttefilt”. Att livet på jorden syftar fram mot livet i himlen är väsensskilt från den världsbild som vi uppfostras med och omges av. Varken Gudsligheten eller syndafördärvet finns i den människosyn som anses självklar, därmed inte heller ansvaret inför Skaparen och inte heller syndaförlåtelsen, frälsningen eller framtidshoppet hos herren Jesus.

Ett andra svar på varför det är som det är är vår egen andliga svaghet. Svenska kyrkan vacklar i tron, kompromissar med den innevarande samhällsandan och vill mest vara till lags. Och vi ber dåligt. ”Ni vill ha, men får ingenting. Ni dödar av avund, men uppnår ingenting. Ni kämpar och strider. Ni har ingenting, därför att ni inte ber. Ni ber, men får ingenting därför att ni ber illa; ni vill bara tillfredsställa era begär.” (Jakobs brev 4:2–3)

Slutsats 1: Se verkligheten som den är, Face the reality, låt oss sluta skönmåla.

Slutsats 2: Be, fira gudstjänst, mest av allt: Ta de bedjande människorna, de som i tro troget firar församlingens gudstjänst, på allvar. Det är de som är både bärare av kyrkans identitet, de **är** kyrkan, och kyrkans subjekt, de som **gör** det en kyrka ska göra.

Vad kan då stiftsfullmäktige göra åt detta? Inget?

Jag yrkar

att stiftsfullmäktige ger stiftsstyrelsen i uppdrag att

dels göra en andlig och kyrklig omvärldsanalys, där de vikande siffrorna ses som en slags visslingar från kyrkans gräsrotsplan,

dels göra en krisplan för att konkret, praktiskt och med omsorg arbeta för att befria, bevara och förnya Svenska kyrkans gudstjänstfirande församlingar.

Linköping dag som ovan

Niklas Adell